

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența :

Președinte – Petru Ursache,

judcători – Ghenadie Nicolaev, Petru Moraru,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnatul Frunze Ivan împotriva încheierii judecătorului de instrucție al Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 05 octombrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2016, în cauza în privința sa,

C O N S T A T Ă :

1. Prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 05 octombrie 2015, a fost respinsă plângerea condamnatului Frunze Ivan, înaintată în temeiul art. 313 Cod de procedură penală prin care se solicita examinarea acesteia și relevarea încălcărilor evidente în procesul condamnării sale.

Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 noiembrie 2006, Frunze Ivan a fost condamnat în baza art. 145 alin. (3) lit. h) Cod penal, la 23 ani închisoare și în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, la 3 ani închisoare, fără amendă, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 25 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis, conform art. 84 Cod penal.

Sentința dată a fost menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2007 și decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 01 aprilie 2008.

Prin hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 14 iunie 2010 a fost admis, din alte motive, recursul în anulare declarat de condamnatul Frunze Ivan, casate parțial hotărârile judecătorești contestate, în partea încadrării juridice a faptelor săvârșite și stabilirii pedepsei, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care acțiunile lui Frunze Ivan au fost reîncadrate din prevederile art. 145 alin. (3) lit. h) Cod penal în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 20 ani și menținută condamnarea în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 22 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis, conform art. 84 Cod penal.

Ulterior, condamnatul Frunze Ivan a declarat multiple recursuri în anulare, invocând aceleași motive ca și în recursul ordinar și recursul în anulare depuse anterior, asupra acestora fiind dispusă inadmisibilitatea pe motivul neîndeplinirii cerințelor de conținut și declarării repetate, prin deciziile Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 13 februarie 2013 și 14 iulie 2013.

1.1 În motivarea soluției sale cu privire la plângerea condamnatului, instanța a reținut că acesta nu a indicat nici un motiv din cele prevăzute la art. 458 Cod de procedură penală, care ar putea servi drept temei de revizuire. Argumentele indicate de petiționar în plângerea sa, neîncadrându-se în prevederile art. 458 Cod de procedură penală, nu constituie temei

pentru anularea ordonanței procurorului în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău D. Ștefiriță din 14.04.2014, de refuz în deschiderea procedurii de revizuire și ordonanței procurorului-adjunct al procurorului sect. Rîșcani, mun. Chișinău M. Pascal din 06.02.2015, prin care s-a respins plângerea petiționarului.

2. Încheierea judecătorului de instrucție a fost atacată cu recurs de către condamnat, care a solicitat casarea acesteia și dispunerea admiterii plângerii împotriva acțiunilor organului de urmărire penală, cu obligarea procurorului de a emite o ordonanță pe caz.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2016, recursul condamnatului a fost respins ca inadmisibil, cu menținerea încheierii atacate.

3.1. În motivarea soluției sale, instanța de recurs a reținut că încheierea judecătorului de instrucție, atacată în cauză, a devenit irevocabilă la data pronunțării, nefiind susceptibilă căilor de atac, conform art. 313 alin. (6) Cod de procedură penală. Colegiul a menționat că posibilitatea atacării cu recurs a încheierilor judecătorului de instrucție se referă doar la cele ce privesc refuzul în pornirea urmăririi penale, scoaterea persoanei de sub urmărirea penală, încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale și reluarea urmăririi penale.

În contextul dat, Colegiul a conchis că prima instanță a supus unei analize obiective circumstanțele invocate de petiționar și just a concluzionat că motivele indicate de acesta au fost invocate repetat, constatând astfel că careva drepturi ale petiționarului nu au fost încălcate și nu există temeuri care ar determina inițierea procedurii de revizuire a procesului penal, în rezultat plângerea petiționarului fiind respinsă.

4. Hotărârile nominalizate sunt atacate cu recurs în anulare de către condamnat, care solicită casarea acestora, cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Astfel, din materialele cauzei rezultă că pe caz, au fost pronunțate două hotărâri irevocabile, una în temeiul art. 313 Cod de procedură penală (încheierea judecătorului de instrucție) și una în temeiul art. 449 Cod de procedură penală (decizia instanței de recurs).

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești irevocabile pot fi atacate la Curtea Supremă de Justiție cu recurs în anulare, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Însă, art. 3 alin. (1), 453 alin. (1), art. 455 alin. (2) pct. 3), 5) Cod de procedură penală prevăd că, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise **doar la judecarea cauzei**, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă denumirea instanței care a pronunțat sentința, data sentinței, fapta constatată și dispozitivul sentinței, data deciziei în apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului, data adoptării deciziei în recurs și argumentele admiterii sau respingerii recursului. În desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul judecării cauzei în instanța judecătorească.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres că, pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Circumstanțele enunțate atestă, că celelalte categorii de hotărâri judecătorești irevocabile, inclusiv cele adoptate în temeiul prevederilor art. 313 Cod de procedură penală, adică în legătură cu acțiunile și actele ilegale ale organului de urmărire penală și ale

organului care exercită activitate specială de investigații, precum și cele adoptate în temeiul prevederilor art. 469 Cod de procedură penală, adică, în legătură cu chestiunile care urmează să fie soluționate de către instanță la executarea pedepsei, nu sunt pasibile de drept de a fi contestate prin intermediul recursului în anulare.

Reieșind din dispozițiile legale expuse mai sus, raportându-le la speța dată, rezultă că încheierea judecătorului de instrucție nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare, iar recursul în anulare declarat împotriva încheierii judecătorului de instrucție este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a mai fi atacată cu recurs în anulare.

Așadar, având ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat, întrucât acesta nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

6. În conformitate cu prevederile art. 456, 431 alin. (2), 432 alin. (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Frunze Ivan împotriva încheierii judecătorului de instrucție al Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 05 octombrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2016, în cauza în privința sa, din motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 09 martie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru